

La **SECONDA** CONIUGAZIONE ATTIVA

Prof.ssa. *Silvia Mazzau*

INDICATIVO

PRESENTE	IMPERFETTO	FUTURO	PERFETTO	PPF.	FUT. ANT.
moneo	monēbam	monēbo	monui	monuēram	monuēro
mones	monēbas	monēbis	monuisti	monuēras	monuēris
monet	monēbat	monēbit	monuit	monuērat	monuērit
monēmus	monēbāmus	monēbīmus	monuimus	monuerāmus	monuerīmus
monētis	monēbātis	monēbītis	monuistis	monuerātis	monuerītis
monent	monēbant	monēbunt	monuērunt	monuērant	monuērint

CONGIUNTIVO

IMPERATIVO

PRESENTE	IMPERFETTO	PERFETTO	PPF	PRESENTE	FUTURO
moneam	monērem	monuērim	monuissē	mone <i>ammonisci</i>	monēto
moneas	monēres	monuēris	monuisses		monēto
moneat	monēret	monuērit	monuisset	monēte <i>ammonite</i>	monetōte
moneāmus	monerēmus	monuerīmus	monuissēmus		monento
moneātis	monerētis	monuerītis	monuissētis		
moneant	monērent	monuērint	monuissent		

INFINITO

GERUNDIO

PARTICIPIO

SUPINO

PRESENTE	PERFETTO	FUTURO	monendi monendo (ad) monendum monendo	PRES.	FUTURO	monitum
monēre	monuisse	monitūrum,-am,-um esse monitūros,-as,-a esse		monens, -entis	monitūrus -a, -um	